

ילדי הצדיק

גליון 190
פר' חיי שרה
כ"ד חשוון תשפ"ו

מי שעוזר לצדיק

מדברי מורינו הרב שליט"א

"וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ לַעֲם הָאָרֶץ לְבְנֵי חַת", בְּנֵי חַת הָיוּ צַדִּיקִים. לָמָּה כְּתוּב עֶשְׂרֵי פַעַמִּים 'בְּנֵי חַת'? שֶׁכָּל מִי שֶׁעוֹזֵר לַצַּדִּיק הוּא כְּאִילוֹ קַיִם אֶת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת.

בעין העדשה

ה'לימוד בהושענא רבא - תשפ"ו

רזאים ניסים

סיפורי ניסים וישועות מכלי ראשון

אני נהג אוטובוס, קבלתי נסיעה ארוכה באוטובוס חדש, והאוטובוס לא מתניע, הנוסעים כבר נמצאים, אני מנסה לעשות הכל ולא עוזר.

אני מתחיל להרגיש שהסיפור הולך להגרר לאירוע של הרבה זמן עם עגמת נפש עצומה.

תוך כדי הבטחתי 50 ש"ח צדקה לילדי הצדיק וניסתי שוב להתניע את האוטובוס וברוך ה' האוטובוס התניע כאילו לא היה דבר.

דבר המשיגיה

ילדים צדיקים ומתוקים שלום וברכה!

"בְּכֶסֶף מְלֵא יִתְנַנֶּה לִי", אַבְרָהָם אָבִינוּ הִתְעַקֵּשׁ לַקְנוֹת אֶת חֲבֵרוֹ בְּכֶסֶף מְלֵא.

ומדוע להתעקש לשלם מחיר מלא? מסביר מוהרנ"ת: (ליקוטי הלכות חו"מ - חלכות מתנה - ד) **"כִּי עֲלִיתָ הַקְדֹּשָׁה קֹשֶׁה שִׁיחֶיהָ בְּחֹנֶם כִּי אִם בְּכֶסֶף מְלֵא, כְּמוֹ שֶׁאֵינָהּ בְּהֵרֵק הַקְדֹּשׁ לַעֲנִין קִנִּית הַמִּצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁצָּרִיכִין לַקְנוֹתָם בְּאֶגֶר שְׁלִים, כִּי הַסְטָרָא אֲחֵרָא נִקְרָאת חֹנֶם כִּידוּעַ."**

כְּשֶׁרוֹצִים מְשַׁהוּ טוֹב צָרִיךְ לְבֹא לָזֶה עִם כָּל הַלֵּב, לְהִשְׁקִיעַ, לְחַתֵּר לַמְּשֻׁרָה וְלֹא לַחֲסָד, לֹא לְהִתְקַמָּץ עַל הַכֶּסֶף. וּלְשַׁלֵּם מַחִיר מְלֵא - **"כֶּסֶף מְלֵא"**.

כְּמוֹ כּוֹ מְסַפֵּר גַּם עַל רַבְּנֵי הַקְדֹּשׁ שֶׁהָיָה מְשַׁלֵּם מְכִיסוֹ לַמַּלְמֵד שֶׁיִּלְמַד אִתּוֹ עוֹד וְעוֹד גִּמְרָא: גַּם בַּיָּמִי קִטְנוּתוֹ הִתְחִיל לְהִתְמַיֵּד מְאֹד מְאֹד בְּלִמּוּדוֹ, וְהָיָה מְשַׁלֵּם לְהַמְלַמֵּד מְכִיסוֹ שְׁלֹשָׁה גְדוּלִים בְּעֵד כָּל דִּף גִּמְרָא שֶׁהָיָה לוֹמֵד עִמּוֹ מְלַבֵּד הַשָּׂכָר לַמּוֹד שֶׁהָיָה אָבִיו מְשַׁלֵּם לְהַמְלַמֵּד הָיָה הוּא בְּעֶצְמוֹ, זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָה, נוֹתֵן לְהַמְלַמֵּד מְשֻׁלוֹ שְׁלֹשָׁה גְדוּלִים בְּעֵד כָּל דִּף וְדִף כְּדִי שֶׁהַמְלַמֵּד יִכְרִיחַ עֲצֻמוֹ לַלְמּוֹד עִמּוֹ הִרְבֵּה דְּפִין גִּמְרָא בְּכָל יוֹם.

וְכֵן הָיָה שֶׁהָיָה הַמְלַמֵּד לוֹמֵד עִמּוֹ כַּמָּה וְכַמָּה דְּפִין בְּכָל יוֹם וְיוֹם וְהוּא הָיָה מְשַׁלֵּם לוֹ כַּכּ"ג גְּדוּלִים בְּעֵד כָּל דִּף וְדִף מְלַבֵּד הַשָּׂכָר לַמּוֹד.

בְּבִרְכַּת אֱלוֹהִים שְׁבַת, הַמְּשִׁיגִים נִפְתְּלֵי בִּיק.

הם אמרו לאברהם אבינו אם אתה רוצה לקבור את שְׁרָה או שִׁיחֶיהָ קָבֵר זָפָה, שִׁיחֶיהָ כָּפָה זָפָה, הִגִּיעוּ לַלְלוּנָה אַבְימֶלֶךְ, הִגִּיעַ עוֹג, מֶלֶךְ הַבְּשָׁן הִגִּיעַ, אֶפְיָלוֹ שֵׁם הַבֶּן שֶׁל נֹחַ, הוּא חִי שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, חֶסֶר 73 שָׁנָה.

הם אמרו לו **"בְּמַבְחָר קִבְרֵינוּ קָבֵר אֶת מֵתְךָ"**, קָח אֶת הַקֶּבֶר הַכִּי זָפָה, אֲבָל

אַבְרָהָם רָצָה רַק שֵׁם, וְלֹא נִתְּנוּ לוֹ, הִ' עָשָׂה נִסְ שֶׁבָּאוֹתָנוּ יוֹם נִהְיָה בְּחִירוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב **"וַיַּעֲבְרוּן יִשְׂבָּ" -** אוֹתוֹ הָיָה מְנוּחָה, הָיָה שֵׁם בְּחִירוֹת, עָשׂוּ שֵׁם בְּחִירוֹת מִי הָיָה רֹאשׁ הָעִיר הַבָּא, עֲבָרוֹן נִהְיָה רֹאשׁ הָעִיר, וְאִזּוֹ זֶה לֹא סֵתֵם חֲלָקָה זֶה הָיָה חֲלָקָה שֶׁל רֹאשׁ הָעִיר, זֶה כְּבֵר מְשַׁהוּ אַחֵר.

מִי שֶׁהֵלֵךְ לַלְלוּנָה שֶׁל שְׁרָה הָאֵרִיךְ יָמִים, הוּא חִי וְהַמְשִׁיךְ לַחַיּוֹת וְלַחַיּוֹת, וְגַם שֵׁם בֶּן נֹחַ הִגִּיעַ וְהוּא חִי 600 שָׁנָה.

שְׁרָה נִפְטְרָה שֶׁהָיָה שְׁמָעָה שֶׁעָקְדוֹ אֶת יִצְחָק, אֵיךְ הָיָה נִפְטְרָה מִזֶּה?

כִּי הָיָה כָּל הַחַיִּים כָּל כֶּף רָצָתָה לְמוֹת עַל קִידוּשׁ ה', וְשֶׁהָיָה שְׁמָעָה שֶׁיִּצְחָק זָכָה לָזֶה פְּרָחָה נִשְׁמָתָה מְרֹב בְּסוּפִים לַה'!

כאשר מלאו לילד חמש שנים, ארע הדבר הנורא:

היה זה כאשר קול רעש שעלה מן הרחוב, משך את תשומת לבה של האומנת. היא ניגשה אל החלון שבחדר, כדי לצפות החוצה במתרחש, ולנגד עיניה, נתגלה צועני למוד להטוטים, אשר נהג אחריו דוב מידות שחור, אותו מרקיד היה לקול חלילו.

עוברים ושבים, התגודדו מסביב בהמון, והריעו בהתלהבות לעומת המחזה המשעשע. לא יכלה האומנת לגבור על סקרנותה, הקלה קימעה את ראשה, מעלה בתפקידה, הניחה את הילד לבדו לרגעים אחדים בלבד, ויצאה החוצה להתבונן במחזה מקרוב.

כאשר שבה, שוב לא נמצא הילד בחדרו - - -

הון רב, ביזבו ר' יהושע, לשם שכירת אנשים, אשר יתורו את הארץ ויחפשו אחר הבן האובד - אך הכל היה לשווא. כל מאמצי המחפשים עלו בתוהו. הבן, כמו

בלעתו האדמה, נתעלם מן העין, ועקבותיו לא נודעו.

משחלף זמן ניכר, וכלו כל הקיצין, החליט האב האומלל, לפנות אל הרבנית הצדקנית, מרת אדל, בתו של הבעל שם טוב הקדוש, אולי תוכל היא, לסייע מה לישועות.

מששמעה הצדקת במה המדובר, נענתה והשיבה:

"אני כשלעצמי, ודאי אין בידי לעזור מאומה! אולם, למענך, אצא לבית העלמין, ואשתטח על ציונו הקדוש של אבא; אראה מה יודע לי שם, והשיבותיך דבר!"

- - -

מששבה מן הציון פתחה וסחה לר' יהושע לאמור:

"כה אמר אבא: קום, וסע לך מזרחה! אל תחדל מנסוע, ואל תיטה ימין ושמאל; רק מזרחה מזרחה תיסע, ובדרך המלך תלך! והיה, כל המקום אשר תבוא אליו, ללון לילה או לשבות שבת, ופתחת וסיפרת למארחיך, את כל הקורות אותך בדבר הבן - אל תסתיר דבר! וה' הטוב יהיה בעזרך, כי תזכה לשוב ולאמץ את בנך אל לבך!" - - -

המשך בשבוע הבא בע"ה.

היכן אתה?

סיפור בהמשכים | פרק א'

עידן ועידנים, מפציר היה ר' יהושע, חשוד הבנים, ברבן של ישראל, אור שבעת הימים, מרן רבי ישראל בעל שם טוב הקדוש, כי יעתיר בעדו, שיזכה להיפקד בדבר ישועה ורחמים, ולהתברך מן השמים בבן או בבת. אולם, במשך רבות בשנים, לא זכה לקבל שום תשובה ברורה, אשר תניח את דעתו.

יומ אחד, זימן הבעל שם טוב את ר' יהושע להיכלו, ובישר באוזניו לאמור:

"בחסדי שמים, עת הרצון הגיעה! יכול אתה להיפקד עתה, בסיעתא דשמיא, בישועה, לה הינך מייחל מזה זמנים טובא! ברם עליך לדעת מראש, כי במשך שש שנים תמימות, יזדקק הילד אשר יולד לך, להימצא תחת שמירה מעולה, לאורך כל עשרים וארבע שעות היממה! בל תוסר ממנו עין פקוחה! אף לא לרגע אחד! אם מקובל עליך הדבר - אמור, ואם לאו - אמור! ההחלטה בידך!" - - -

נרעד האיש חשוד הבנים, מפני קושי המשימה המוצעת לו, ולא ידע לשית עצות בנפשו. אמר:

"איזיל ואימליך באינשי ביתי!" (אתייעץ עם אשתי)

לאחר ששאל והתייעץ עם אשתו, שב אל הבעל שם טוב והודיע, כי מנוי וגמור עמם, לקבל את הישועה עם הקושי

הכרוך בה, וכי שש השנים, כימים אחדים יהיו בעיניהם, ברוב תשוקתם להיפקד ולהיוושע.

העניק לו הצדיק את ברכתו, כעבור שנה נולד להם בן.

מאז, מזרז היה הצדיק, מפעם לפעם, את האב המאושר, ומזכיר לו את חובתו, להשגיח על הילד בעינא פקוחא, מבלי להסיח דעת.

כאשר מלאו לילד שנתיים ימים, נפטר הבעל שם טוב הקדוש ונקרא לשיבה של מעלה.

אמנם, ר' יהושע, אבי הבן, המשיך להקפיד על חובת השמירה המוטלת עליו, בכל כובד הראש ובמלוא האחריות. אף הוא שכר אומנת מיוחדת, אשר סייעה בידי ההורים להשגיח על הילד בכל שעות היממה, מבלי לגרוע ממנו עין ומבלי להניחו לבדו.

הצד - ה'

ל"ט מלאכות שבת

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

אם דלת של פלוב של בעל חי ששייך בו צידה היתה סגורה, ופתחה, אסור לחזור ולסגרה.

בשפותח פלוב לתן אכל לעופות, צריך להזהר שיפתח רק מעט את הפלוב כדי שלא יוכל העוף לברוח, ואז מתר לו לסגר בפזרה את הפלוב.

אם פאָשר נעל אַתּ בֵּיתוֹ לֹא יָדַע שְׁנִכְנִס לְבֵיתוֹ צָבִי, וְאַחֵר כֵּךְ נִדָּע לוֹ, אֵינוֹ צָרִיךְ לִפְתּוֹחַ לְצָבִי אֶת הַדֶּלֶת שִׁיכָּל לְצָאָת.

תהילים

מה צריך להזהר כשפותח את הכלוב להאכיל את העופות? (ל"ט מלאכות שבת)

מה זוכה על ידי ששיתק כשחולקים עליו? (לקוטי עצות)

מי יכול להתגרות בך? (לקוטי עצות)

קומיקס ברסלב

נאצה יעמדו על הכרמל

על אשר נדב ליכם אותם
ליטול חלק במפעל הגדול
"חברת ילדי הצדיק"

רפואת שלימה

אלהו בן מלכה.	רחמים בן רחל.
אברהם יהודה בן מלכה.	אהרן בן חנה.
אסתר פרומא בת פריידיא חדוה.	דוד בן רחל.
אברהם בן אוגניה אפרת.	צפורה שושנה בת גב'ה.
חן בת צינה.	חיה בת אסתר.
נפתלי הערץ בן חיה.	אסתר בת תמר.
חיה בת מלכה.	שרה מלכה בת עטל.
רינה בת מרים רומה.	הרץ הנולד בן אביגיל חוה.
שמעון בן יסכה.	חוה בת חיה דבורה.
שלמה בן ענמר.	אדל בת שרה.
שרה בת שמעה.	נחמן בן שרה גיטל.
כוכבה בת פלילה.	אליהו נחמן בן אדל.
רבקה בת עדי.	ציפורה בת אדל.
	יהודה בן אדל.
	שרה בת נינה.
	זכריה בן שרה.
	יפה בת רבקה.
	חיה בת שלומית.
	הרץ הנולד בן חיה.
	גאלדא בת פייגא רחל.
	חיים ויטלי בן מורה מרים.
	צפורה בת מרים.
	שמעון בן שיינדל.

לעילוי נשמות

אורלי בת בת שבע.
גלקין ג'ורלה בת ג'מרה ואליהו.
חוטא בת רימא
דניאל אלמלך אלטר
בן ר' ניסן

יהי רצון מן קדם אבותינו די בשמיא
שתוכנו בזכות הכל פיהם של הניקיות של
בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות
ברותניות

חברת תקוני הכללי בשבת

14:00 – 15:10

חברת אבות וקנים בשבת

15:10 – 16:10

החברות הקבועות בימות החול

חברת תקוני הכללי והלכה

17:25 – 19:00

חברת תהלים למען עם ישראל

19:00 – 19:30

כלם מזמנים לבוא כאן אישי.
מנצח דראוהקם
המשגיח

ליקוטי עצות

מהלכות

ג. קָשִׁישׁ עָלָיו מַחְלֻקוֹת וּמְרִיבָה וְהוּא שׁוֹתֵק וְאִינוּ מְשַׁגֵּחַ עַל הַמַּחְלֻקוֹת וְהַבְּזִיוֹנוֹת שֶׁמִּבְּזִין אוֹתוֹ, וְשׁוֹמֵעַ חֲרַפְתּוֹ וְאִינוּ מְשִׁיב, זֶה עֹקֵר תְּשׁוּבָתוֹ וְתִקּוּנוֹ עַל כָּל הָעוֹנוֹת. וְהוּא חָכֵם בְּאֵמֶת וְזוֹכֵר לְכָבוֹד אֱלֹקִי וְלַחֲלָק טוֹב לְעוֹלָם הָבָא, וְיִזְכֶּה לְהַפְלֵל בְּבַחֲנֵית אֲדָם הַיּוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶּא, שֶׁמֶשֶׁם יוֹצֵא הַמִּשְׁפָּט עַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם.

ד. אֲסוּר לְהִתְנַגֵּוֹת בְּרָשָׁעִים וְחֹלְקִים כִּי אִם מִי שֶׁהוּא צָדִיק גָּמוּר. דִּהְיִנוּ שֶׁכָּבֹד גָּרַשׁ וּבִטֵּל לְגִמְרֵי כָּל הָרָע שֶׁל כָּל הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת שֶׁהֵם כָּלל הַמַּדּוּת, עַד שֶׁבִּטְחוֹ שָׁלָא נֶאֱרַע לוֹ שׁוּם מִכְשׁוֹל עֲבָרָה. וְצָדִיק כָּזֶה וְהַנִּלְוִים בּוֹ הֵם דִּיקָא וְכוּלָּם לְהִתְנַגֵּוֹת בְּרָשָׁעִים. אֲבָל כָּל מִי שֶׁלֹּא בִטֵּל הָרָע לְגִמְרֵי וְהָרַע עֲדִין בְּלֵחַ אֶף שֶׁאֵין בּוֹ שׁוּם עֲבָרָה, אֵין זֶה צָדִיק גָּמוּר, וְאֲסוּר לוֹ לְהִתְנַגֵּוֹת בְּרָשָׁעִים, כִּי יוֹכֵל לְהִזָּק לוֹ חֵס וְחִלְיָה אֲרִיכַת הָרוּחַ שֶׁלֵּהֶם שֶׁמִּקְבְּלִין מִהַסְטֵרָא אַחֲרָא שֶׁהוּא גָּדוֹל בְּשַׁעֲתוֹ רַחֲמֵנָא לְעָלָּ. אֲבָל הַצָּדִיק הַגָּמוּר הַזֶּה יְכוֹל לְהוֹרִיד אֶת עַצְמוֹ לְתוֹךְ הַצָּנוּר, שֶׁדֶּרֶךְ שֶׁם מִקְבְּלִין הַרָשָׁעִים הָרוּחַ חַיִּים שֶׁלֵּהֶם, וּלְשַׁבְּרוֹ וּלְהַכְנִיעַ וּלְהַפְסִיל הַרָשָׁעִים עַדִּי אֲרָץ.

סעודת השבת היתה ממש כיד המלך. חלות ריחניות, מבחר סלטים מגוונים, תבשילים משובחים, משקאות מיוחדים, לפתנים וקינוחים, עוגות ועוגיות, פירות ופיצוחים. הם יודעים לאכול האנשים הללו, אין מה לומר! יודעים לבשל טוב ולאכול טוב. ועם שפע שזכה, אורח אחד לא מעלה ולא מוריד כלום!

כך חלפה השבת. חדרים נאים, מיטות נוחות, אוכל בשפע ובטוב טעם. אין מה לומר, האנשים הללו "חיים טוב", כמו שאומרים. רמת חיים מצוינת. - כן, הם השתדלו בהחלט שגם אני ייהנה ויהיה לי טוב. סוף סוף הם הזמינו אורח, אז הם חייבים לכבד את עצמם, לא? ובמוצאי שבת בעל הבית רצה כנראה להתאוורר קצת או שהיו לו כמה סידורים, אז הוא הקפיץ אותו על הדרך לביתו...

אותה משפחה, אותו אירוח, אותם תנאים, אותו יחס - ואיזו הסתכלות שונה!

היהודי נקרא יהודי, על שום מה? על שם ההודאה, שהוא מכיר ומודה בבורא עולם ובטובותיו האינוסופיות עימו. זהו בסיס היהדות. נמצא אם כן שמידת הכרת הטוב - היא מידה נחוצה והכרחית עבור היהודי, והיא הבסיס לאמונה שלימה בה'. זוהי מידה שאפשר להשיג בה רמות שונות, מעולות יותר ומעולות פחות. כדי לפתח ולטפח אותה יותר ויותר, על האדם בראש ובראשונה להשריש בלבו הכרת הטוב כלפי הסובבים אותו, ומכך יגיע להכרת הטוב לה' יתברך.

כיבוד אב ואם

עובדות והלכות על המעווה החשובה

אורח הוזמן לשבת אל בית משפחת כח. הגיע, נקש על הדלת בעדינות. - כמה יפה מצידם שהזמינו אותי! מוקירים אותי, חושבים עלי, מכבדים ומזמינים אותי!

בני הבית פתחו את הדלת בשמחה. - אהה... כמה שמחים הם בבואי, איזו הארת פנים!

הבית היה נקי ומצוחצח, הרצפה מבהיקה, מפה צחורה פרוסה על השולחן, כלים נאים ערוכים בטוב טעם, מפיות נאות נתונות בכוסות גבוהות. - איזו טרחה! איזו שימת לב לכל פרט! רואים שהם התאמצו מעל ומעבר, כדי להעניק לי הרגשה טובה ונעימה!

סעודת השבת היתה ממש כיד המלך. חלות ריחניות, מבחר סלטים מגוונים, תבשילים משובחים, משקאות מיוחדים, לפתנים וקינוחים, עוגות ועוגיות, פירות ופיצוחים. - לא ייאמן, כמה טרחו בשבילי! ערכו קניות רבות מתמיד, ובודאי היתה להם בכך הוצאה כספית לא קטנה! סחבו והרימו, סידרו וארגנו, שטפו וקילפו, טיגנו ובישלו, לשו ואפו, קישטו וערכו. ממש לא ייאמן, כל הכבוד להם!

ואיזו הגשה, איזה יחס! בעלת הבית כה טורחת להגיש עוד ועוד, ופוקחת עין לראות שלא חסר לי כלום, בעל הבית מפציר בי לאכול, ממש רואים שהם עושים הכל כדי שיהיה לי טוב ונעים!

כך חלפה השבת, כשהאורח לא חדל מלהתפעל מן האירוח הנפלא: החדר הנעים שייחדו לו, המיטה הנוחה שהכינו במיוחד עבורו, היחס הלבבי, הסעודות העשירות, השתיה החמה שדאגו להגיש לו, ולבסוף - במוצאי שבת בעל הבית טרח במיוחד להחזיר במכוניתו לביתו! אין ספק, הם טרחו והתאמצו בשבילי מעל ומעבר!!

לשבת הבאה, שוב הוזמן אורח לשבת אל בית משפחת כח. נקש אף הוא על הדלת. - הזמינו אותי לשבת. כן, זה ידוע שמשפחת כח אוהבת להזמין אורחים. יש אנשים כאלה, זה עושה להם טוב על הלב. אוריה חגיגית יותר, מעניינת יותר. אז הנה השבת הם מצאו אותי.

בני הבית פתחו את הדלת בשמחה. - יפה מצדי, זכיתי לשמח יהודים, בודאי גם מצוה יש לי...

הבית היה נקי ומצוחצח, הרצפה מבהיקה, מפה צחורה פרוסה על השולחן, כלים נאים ערוכים בטוב טעם, מפיות נאות נתונות בכוסות גבוהות. - כן, הם בהחלט אנשים מאורגנים ומסודרים, ויש להם בית יפה. ואיזה שולחן גדול הם צריכים עבור כל בני הבית, בלי עין הרע, כן ירבו. אז בסך הכל מה עשו הם למענני? נו, הוסיפו עוד צלחת אחת...

אנשי הצדיק

טבחי הרין ב"ג

ואמר שהוא ענו בתכלית העניות בכל האיברים.

כי יש אחד שהוא ענו ואין הענוה בלב. ויש שהוא ענו ואין הענוה מגיע באיזה אבר,

אבל אצלו הענוה בתכלית בכל האיברים, כי לבו וכל איבריו הם בתכלית הפטול.

כיבוד אב ואם

עובדות והלכות על המעווה החשובה

אורח הוזמן לשבת אל בית משפחת כח. הגיע, נקש על הדלת בעדינות. - כמה יפה מצידם שהזמינו אותי! מוקירים אותי, חושבים עלי, מכבדים ומזמינים אותי!

בני הבית פתחו את הדלת בשמחה. - אהה... כמה שמחים הם בבואי, איזו הארת פנים!

הבית היה נקי ומצוחצח, הרצפה מבהיקה, מפה צחורה פרוסה על השולחן, כלים נאים ערוכים בטוב טעם, מפיות נאות נתונות בכוסות גבוהות. - איזו טרחה! איזו שימת לב לכל פרט! רואים שהם התאמצו מעל ומעבר, כדי להעניק לי הרגשה טובה ונעימה!

סעודת השבת היתה ממש כיד המלך. חלות ריחניות, מבחר סלטים מגוונים, תבשילים משובחים, משקאות מיוחדים, לפתנים וקינוחים, עוגות ועוגיות, פירות ופיצוחים. - לא ייאמן, כמה טרחו בשבילי! ערכו קניות רבות מתמיד, ובודאי היתה להם בכך הוצאה כספית לא קטנה! סחבו והרימו, סידרו וארגנו, שטפו וקילפו, טיגנו ובישלו, לשו ואפו, קישטו וערכו. ממש לא ייאמן, כל הכבוד להם!

ואיזו הגשה, איזה יחס! בעלת הבית כה טורחת להגיש עוד ועוד, ופוקחת עין לראות שלא חסר לי כלום, בעל הבית מפציר בי לאכול, ממש רואים שהם עושים הכל כדי שיהיה לי טוב ונעים!

כך חלפה השבת, כשהאורח לא חדל מלהתפעל מן האירוח הנפלא: החדר הנעים שייחדו לו, המיטה הנוחה שהכינו במיוחד עבורו, היחס הלבבי, הסעודות העשירות, השתיה החמה שדאגו להגיש לו, ולבסוף - במוצאי שבת בעל הבית טרח במיוחד להחזיר במכוניתו לביתו! אין ספק, הם טרחו והתאמצו בשבילי מעל ומעבר!!

לשבת הבאה, שוב הוזמן אורח לשבת אל בית משפחת כח. נקש אף הוא על הדלת. - הזמינו אותי לשבת. כן, זה ידוע שמשפחת כח אוהבת להזמין אורחים. יש אנשים כאלה, זה עושה להם טוב על הלב. אוריה חגיגית יותר, מעניינת יותר. אז הנה השבת הם מצאו אותי.

בני הבית פתחו את הדלת בשמחה. - יפה מצדי, זכיתי לשמח יהודים, בודאי גם מצוה יש לי...

הבית היה נקי ומצוחצח, הרצפה מבהיקה, מפה צחורה פרוסה על השולחן, כלים נאים ערוכים בטוב טעם, מפיות נאות נתונות בכוסות גבוהות. - כן, הם בהחלט אנשים מאורגנים ומסודרים, ויש להם בית יפה. ואיזה שולחן גדול הם צריכים עבור כל בני הבית, בלי עין הרע, כן ירבו. אז בסך הכל מה עשו הם למענני? נו, הוסיפו עוד צלחת אחת...

להשקיע בהדר

חמש אפשרויות לתרום ל"ילדי הצדיק"

אשראי
טלפוני

חיינו עכשיו:
02.532.532.4
שלוחה 2

לידי
המשגיח

הרב נפתלי ביק הי"ו
052.715.6621

בנדירים
פלום

כתבו בחיפוש:
"ילדי הצדיק"

בהוראת
קבע

קוד מוסד
27397
על שם
"ילדי הצדיק"

בהעברה
בנקאית

בנק מרכנתיל 17
סניף 621
חשבון 099930
על שם "ילדי הצדיק"

וכמה שאנשים
יחרימי יוהר
אשראי
טלפוני

חורני
הרב
שליט"א
בברכה
היסטורית: